സഭയിലെ പാപം

Lesson 4 for July 25, 2026

“ദൈവത്തിന്റെ ദാനമായി
നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന
പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ
മന്ദിരമാകുന്നു നിങ്ങളുടെ
ശരീരം എന്നും നിങ്ങളെ
വിലെക്കു വാങ്ങിയിരിക്കയാൽ
നിങ്ങൾ
താന്താങ്ങൾക്കുള്ളവരല്ല
എന്നും അറിയുന്നില്ലയോ?
അകയാൽ നിങ്ങളുടെ
ശരീരംകൊണ്ടു ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തുവിൻ.”
(1 കൊരിന്ത്യർ 6:19, 20)

കൊരിന്ത്യർക്കുള്ള ഒന്നാം ലേഖനത്തിന്റെ അഞ്ചു മുതൽ ഏഴു വരെയുള്ള അധ്യായങ്ങൾ, കൊരിന്ത്യ സഭയിൽ ആഴത്തിൽ വേരൂന്നിയ ഒരു പാപത്തെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിനാണ് പൗലോസ് പ്രധാനമായും ശ്രമിക്കുന്നത്: ലൈംഗിക അധാർമികത.

സഹോദരന്മാർക്കിടയിൽ തന്നെ ചെയ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങളും വഞ്ചനകളും പോലുള്ള മറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളും ഈ പ്രത്യേക പാപത്തിന് ആക്കം കൂട്ടി.
വ്യക്തവും നേരിട്ടുള്ളതുമായ ഭാഷയിൽ, പൗലോസ് പാപത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക മാത്രമല്ല, അതിനെ നേരിടാനും വീണ്ടും അതിൽ വീഴുന്നത് തടയാനുമുള്ള പരിഹാരങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

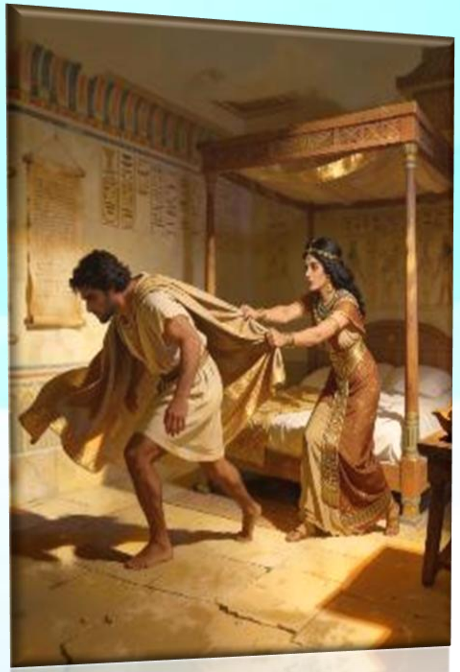

സഭയിലെ പാപം

- ഏറ്റവുമധികം പാപം
- പാപനിർമാർജനം
- ആന്തരിക പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യൽ

സഭയിൽ പാപം എങ്ങനെ ഒഴിവാക്കാം?

- പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മന്ദിരങ്ങൾ
- നിയമപരമായ ലൈംഗികത

സഭയിലെ പാപം

ഏറ്റവുപറഞ്ഞ പാപം

"എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ ചീർത്തിരിക്കുന്നു; ഈ ദുഷ്കർമ്മം ചെയ്തവനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്നു നീക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചിട്ടുമില്ല." (1 കൊരിന്ത്യർ 5:2)

കൊരിന്തിലെ സഭയിൽ "നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ലൈംഗിക അധാർമികത ഉണ്ടായിരുന്നു, അത് പുറജാതീയർ പോലും അനുവദിക്കാത്ത തരത്തിലുള്ളതാണ്" (1 കൊരി. 5:1).

സഭയ്ക്കുള്ളിൽ ഒരു അഗമ്യഗമനം നിലനിൽക്കുന്നത് വളരെ ഗുരുതരമായ കാര്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ അംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ വെറുപ്പ് ജനിപ്പിക്കുന്നതിനുപകരം, ഈ പാപം സഹിക്കുന്നതിൽ അവർ അഭിമാനിച്ചതിനാൽ സ്ഥിതി കൂടുതൽ വഷളായി (1 കൊരി. 5:2).

സഭയിൽ പ്രധാനമായും ജാതികൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അഗമ്യഗമനം അനുവദിക്കരുതെന്ന് അവരുടെ സ്വന്തം മനസ്സാക്ഷി അവരോട് പറഞ്ഞു. മാത്രമല്ല, തിരുവെഴുത്തുകളെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ അറിവ് ഈ ആശയത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തി (ലേവ്യ. 18:8).

ഈ ബന്ധം പാപമാണെന്ന് അവർക്ക് വ്യക്തമായിരുന്നുവെങ്കിൽ... അവർ എന്തിനാണ് അതിൽ അഭിമാനിക്കുന്നത് (1 കൊരി. 5:6)? ഉൾപ്പെട്ട കുടുംബത്തിന് സഭയിൽ സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്നോ? പാപികളെ സഹിഷ്ണുതയോടെ കാണുന്ന ഒരു സഭയാണെന്ന് അവർ വീമ്പിളക്കിയിരുന്നോ?

പാപനിർമാർജനം

“ആ ദുഷ്ടനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളവിൻ..” (1 കൊരിന്ത്യർ 5:13)

അഗമ്യഗമന ഇതിനകം തന്നെ "പൊതുജനങ്ങൾക്ക് അറിവുള്ളതായിരുന്നു" (1 കൊരി. 5:1), അതിനാൽ സഭയുടെ പ്രശസ്തിക്ക് കേടുപാടുകൾ സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻ അടിയന്തര നടപടികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. എന്ത് നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണം?

വ്യക്തിയുടെ കുറ്റബോധം നിർണ്ണയിക്കുന്നതോ നിർണ്ണയിക്കാത്തതോ ആയ ഒരു വിധി നടത്തുക (1 കൊരി. 5:3).

→

പാപിയായ ഒരാൾ സഭയിലെ അംഗമായി കണക്കാക്കണമെന്ന് നിർബന്ധം പിടിക്കുകയും, തന്റെ പാപം ഉപേക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നിടത്തോളം (1 കൊരി. 5:11) അവനുമായി സഹവസിക്കരുത്, അവനോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കുക പോലും അരുത്.

→

പാപിയെ പുറത്താക്കി "സാത്താന്" ഏൽപ്പിക്കാൻ, കാരണം, ഈ പാപത്തെ വിലമതിക്കുന്നതിലൂടെ, അവൻ സ്വമേധയാ സാത്താന്റെ നുകത്തിൻ കീഴിൽ തന്നെത്തന്നെ ഏൽപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു (1 കൊരി. 5:2b, 5a, 13b).

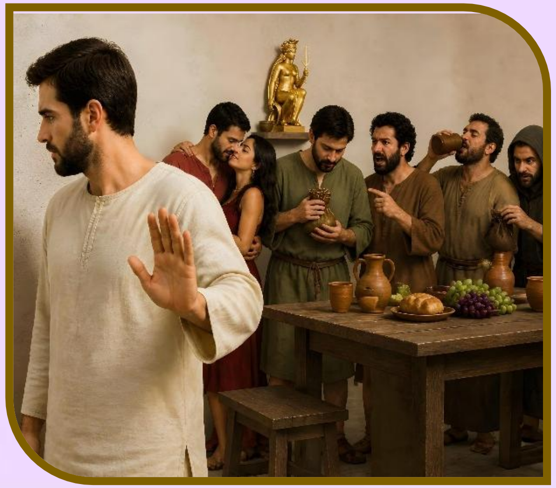

പാപത്തിന്റെ ഗൗരവം കണക്കിലെടുക്കാതെ, സഭാ ശിക്ഷണത്തിന് എപ്പോഴും ഒരു വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ആ വ്യക്തിയുടെ തെറ്റ് അവർ തിരിച്ചറിയുന്നതിനും, അനുതപിക്കുന്നതിനും, "കർത്താവായ യേശുവിന്റെ ദിവസത്തിൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനും" (1 കൊരിന്ത്യർ 5:5) വ്യക്തമാക്കണം.

ആന്തരിക പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യൽ

"നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തന്നു മറ്റൊരുത്തനോടു ഒരു കാര്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ വിശുദ്ധന്മാരുടെ മുമ്പാകെ അല്ല, അഭക്തന്മാരുടെ മുമ്പിൽ വ്യവഹാരത്തിന്നു പോകുവാൻ തുനിയുന്നുവോ?" (1 കൊരിന്ത്യർ 6:1)

സഭയ്ക്കുള്ളിൽ പാപം എങ്ങനെ പരിഹരിക്കാമെന്ന് വിശദീകരിച്ചതിനുശേഷം, ശരിയായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ പാലിക്കാത്തതിനും വിശ്വാസികൾ തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങൾ ലൗകിക കോടതികൾക്ക് വിടുന്നതിനും പൗലോസ് അവരെ ശാസിക്കുന്നു (1 കൊരിന്ത്യർ 6:1-6). എന്നാൽ പൗലോസ് കൂടുതൽ മുന്നോട്ട് പോയി പ്രശ്നത്തിന്റെ മൂലത്തെ ആക്രമിക്കുന്നു.

- ഒന്നാമതായി, സഭാംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകരുത് (1 കൊരി. 6:7a) തീർച്ചയായും, അംഗങ്ങൾ മറ്റൊരു അംഗത്തെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുകയോ വഞ്ചിക്കുകയോ ചെയ്യരുത് (1 കൊരി. 6:8).

- രണ്ടാമതായി, സഹോദരന്മാർ കുറ്റം ക്ഷമിക്കാൻ തയ്യാറാകണം (1 കൊരി. 6:7b).

- മൂന്നാമതായി, അംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു യോജിപ്പില്ലെങ്കിൽ, സഭ അവർക്കിടയിൽ വിധിക്കുകയോ മധ്യസ്ഥത വഹിക്കുകയോ ചെയ്യണം (1 കൊരി. 6:2).

ക്രിമിനൽ കാര്യമല്ലെങ്കിൽ (റോമ. 13:1-5), ആന്തരിക സഭാ പ്രശ്നങ്ങൾ ആന്തരികമായി പരിഹരിക്കപ്പെടണം.

"നമ്മുടെ പ്രത്യേക പരാജയങ്ങളെയും പാപങ്ങളെയും അറിയുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ ജോലി, അവ അന്ധകാരത്തിനും ആത്മീയ ബലഹീനതയ്ക്കും കാരണമാകുന്നു, നമ്മുടെ ആദ്യ പ്രണയത്തെ കെടുത്തിക്കളയുന്നു. അത് ലൗകികതയാണോ? അത് സ്വാർത്ഥതയാണോ? അത് ആത്മാഭിമാനത്തോടുള്ള സ്നേഹമാണോ? അത് ഒന്നാമനാകാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണോ? തീവ്രമായി സജീവമാകുന്നത് ഇന്ദ്രിയതയുടെ പാപമാണോ? ദൈവകൃപയെ കാമഭ്രാന്താക്കി മാറ്റുന്ന നിക്കോലായ്ക്കാരുടെ പാപമാണോ? മഹത്തായ വെളിച്ചത്തിന്റെയും അവസരങ്ങളുടെയും പദവികളുടെയും ദുരുപയോഗവും ദുരുപയോഗവുമാണോ? ജീവിതവും സ്വഭാവവും പൊരുത്തമില്ലാത്തതും അധാർമികവുമാണെങ്കിലും, ജ്ഞാനത്തിനും മതപരമായ അറിവിനും വേണ്ടി വീമ്പിളക്കുന്ന അവകാശവാദങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുകയാണോ? അത് ശക്തവും അതിരുകടന്നതുമായി മാറുന്നതുവരെ ദൃഢനിശ്ചയത്തോടെയുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടത്തുക, അല്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടും."

EGW (Ye Shall Receive Power, December 18)

സഭയിൽ പാപം
എങ്ങനെ
ഒഴിവാക്കാം?

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മന്ദിരങ്ങൾ

"ദൈവത്തിന്റെ ദാനമായി നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മന്ദിരമാകുന്നു നിങ്ങളുടെ ശരീരം എന്നും നിങ്ങളെ വിലെക്കു വാങ്ങിയിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾ താന്താങ്ങൾക്കുള്ളവരല്ല എന്നും അറിയുന്നില്ലയോ?" (1 കൊരിന്ത്യർ 6:19)

വ്യവഹാരത്തിന്റെ വിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്ത ശേഷം, പൗലോസ് പ്രധാന വിഷയത്തിലേക്ക് മടങ്ങുന്നു: സഭയ്ക്കുള്ളിലെ ലൈംഗിക അധാർമികത. എന്തുകൊണ്ടാണ് അത് നിലനിന്നത്?

ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശുദ്ധിയിലേക്കാണ് വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് (1 കൊരി. 6:11), എല്ലാ പാപങ്ങളെയും ഒഴിവാക്കണം. എന്നാൽ ചിലർ വാദിച്ചത്, അവരുടെ പാപങ്ങൾ ഇതിനകം ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ, അവർക്ക് അവരുടെ ശരീരം കൊണ്ട് ഇഷ്ടമുള്ളത് ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്നാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് "ശരീരം ലൈംഗിക ദുർന്നടപ്പിന് വേണ്ടിയുള്ളതല്ല" എന്ന് പൗലോസ് വ്യക്തമാക്കുന്നത് (1 കൊരി. 6:12-13).

അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം: നമ്മുടെ ശരീരങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ അവയവങ്ങളാണ്. നമുക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു അവയവം എടുത്ത് ഒരു വേശ്യയുമായോ വ്യഭിചാരിണിയുമായോ സംയോജിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല (1 കൊരി. 6:15-18).

ഒടുവിൽ, ഇത് നമ്മെ ഒരു നിർണായക കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു: നമ്മുടെ ശരീരങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആലയങ്ങളാണ്, അതിനാൽ, അവ നമ്മുടെ സ്വന്തമല്ല, മറിച്ച് ദൈവത്തിന്റേതാണ് (1 കൊരി. 6:19). ദൈവം നമ്മെ തന്റെ പുത്രന്റെ വിലയേറിയ രക്തത്താൽ വാങ്ങി, അതിനാൽ നാം നമ്മുടെ ശരീരത്തിലും ആത്മാവിലും ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തണം (1 കൊരി. 6:20).

നിയമപരമായ ലൈംഗികത

"എങ്കിലും ദുർന്നടപ്പുനിമിത്തം ഓരോരുത്തന്നു സ്വന്തഭാര്യയും ഓരോരുത്തിക്കു സ്വന്തഭർത്താവും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.." (1 കൊരിന്ത്യർ 7:2)

കൊരിന്തിലെ സഭ ഉന്നയിച്ച ചില ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നതിലൂടെ, ലൈംഗിക അധാർമികതയിൽ നിന്ന് നമുക്ക് എങ്ങനെ ഓടിപ്പോകാമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ പൗലോസ് നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു (1 കൊരി. 7:1).

അടിസ്ഥാനപരമായി: വിവാഹിതർ തങ്ങളുടെ ഇണയുമായി നിയമാനുസൃതമായ ലൈംഗികത ആസ്വദിക്കണം; അവിവാഹിതർ ആരുമായും ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടരുത്.

ഇണകൾ മറ്റൊരാളെ വ്യഭിചാരത്തിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കാൻ ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടാൻ വിസമ്മതിക്കരുത് (1 കൊരി. 7:3-5).

കുടുംബകാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് പരിമിതികൾ ഇല്ലാതെ ദൈവത്തെ സേവിക്കാനുള്ള അവസരങ്ങൾ കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ ആത്മസംയമനം എന്ന വരം ലഭിച്ച അവിവാഹിതർക്ക് കഴിയും (1 കൊരി. 7:6-8, 32-34).

ആത്മസംയമനം എന്ന വരം ഇല്ലാത്ത അവിവാഹിതരായ ആളുകൾ പ്രലോഭനങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാൻ വിവാഹം കഴിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം (1 കൊരി. 7:9).

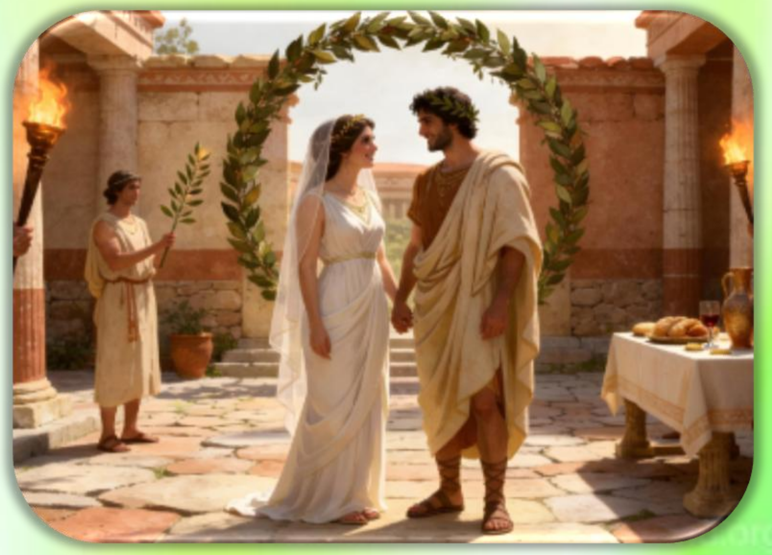

“തെറ്റ് ചെയ്തവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള കഠിനാധ്വാനത്തിൽ, എല്ലാ കണ്ണുകളും ക്രിസ്തുവിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടട്ടെ. [...] രക്ഷകന്റെ ക്ഷമിക്കുന്ന കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് അവർ തെറ്റിനോട് സംസാരിക്കട്ടെ. പാപിയെ മാനസാന്തരപ്പെടാനും ക്ഷമിക്കാൻ കഴിയുന്ന അവനിൽ വിശ്വസിക്കാനും അവർ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കട്ടെ. [...]

പാപിയുടെ മാനസാന്തരം സഭ നന്ദിയുള്ള ഹൃദയങ്ങളോടെ സ്വീകരിക്കട്ടെ. അനുതപിക്കുന്നവനെ അവിശ്വാസത്തിന്റെ അന്ധകാരത്തിൽ നിന്ന് വിശ്വാസത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും വെളിച്ചത്തിലേക്ക് നയിക്കട്ടെ. അവന്റെ വിറയ്ക്കുന്ന കൈ യേശുവിന്റെ സ്നേഹനിർഭരമായ കരത്തിൽ വയ്ക്കട്ടെ. അത്തരമൊരു പാപമോചനം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

EGW (The Desire of Ages, p. 806)